

3. כל תשלום בדרך פנסייה, הענקה או קצובה אחרת, שניתן למר פרסי טראוורס גודווין, O.B.E., לפני תחילת תקפה של הפקודה הזאת, שהיה ניתן בתוקף החוק, אילו עמדה הפקודה הזאת בתקפה בזמן שניתן אותו תשלום, יהיו רואים אותו כאילו ניתן בתוקף החוק.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליון.

13 ביוני, 1947.

פקודת מועצות מקומיות (תיקון),

מס' 19 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת המועצות המקומיות, 1941.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת המועצות המקומיות (תיקון), 1947, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת המועצות המקומיות, 1941, הקרוייה להלן „הפקודה העיקרית“.

שם קצר.

מס' 36 לש' 1941.

2. סעיף 5 של הפקודה העיקרית יתוקן —

תיקון סעיף 5 ש
הפקודה העיקרית.

(א) מתוך שתוכנס, אל פסקה (2) של סעיף-קטן (1) שבו, המלה „ומשימות“ מיד לאחר המלה „האחרים“, המצוייה בשורה הראשונה של הפסקה ההיא ;
(ב) מתוך שתוכנס אל סעיף-קטן (1) שבו הפסקה הבאה, מיד לאחר פסקה (ב) שבו:—

(ב"א) דמים תמורת שירותים, שמספקת אותם המועצה המקומית, העשויים להשתלם בידי בני-אדם, הנהנים מאותם השירותים; ;

(ג) מתוך שתוכנסנה, אל סעיף-קטן (2) שבו, המלים „לפני בתי-משפט נקובים או אחרים“, מיד לאחר המלה „כך“, המצוייה בסוף הסעיף-הקטן ההוא ;

(ד) מתוך שיוכנס אליו, מיד לאחר סעיף-קטן (2) שבו, הסעיף-הקטן הבא, כסעיף-קטן (3) שבו:—

„(3) בלי לפגוע בקביעה אחרת כל-שהיא של הפקודה הזאת, מקום שנתכוננה מועצה מקומית בשטח הכולל שני כפרים או יותר משניים, או חלקים מהם, יכול הצו — שלפיו נתכוננה אותה מועצה מקומית — להתקין קביעות בדבר התכוננותם של ועדים מקומיים בכל אותם כפרים או במקצתם או בחלקים מהם, בדבר הרכבם, שטח שפיטתם, וכוחותיהם וחיוביהם, ובכללם כוח להרים ארנוניות, משימות, דמים וסכומי-השתתפות מרכוש או מבני-אדם שבשטח שיפוטם, בדבר המסירה לאותם ועדים מקומיים (בצמצומים או בתנאים או בלעדיהם) של תפקידים כל-שהם של המועצה המקומית, בדבר הרמתם — בידי המועצה המקומית — של סכומים, שיהיו משתלמים בידי אותם ועדים מקומיים, במקום ארנונה או ארנוניות, משימות, דמים או סכומי-השתתפות כל-שהם העשויים להיות מורמים בידי המועצה המקומית מרכוש או מבני-אדם בשטחי שפיטתם של אותם ועדים מקומיים, בדבר חלוקתן של הוצאות כל-שהן של המועצה המקומית בין הכפרים או חלקיהם, שלטובתם עמדה המועצה המקומית באותן הוצאות, ובדבר היפרעות המועצה המקומית — מאותם הוועדים המקומיים — את כל הסכומים או ההוצאות שחולקו, שאותם ועדים מקומיים עשויים לשלם למועצר המקומית“.

הכנסתו של סעיף
חדש, כסעיף 6א,
אל הפקודה
העיקרית.

3. הפקודה העיקרית תתוקן מתוך שיוכנס בה, מיד לאחר סעיף 6, הסעיף הבא, כסעיף 6א של אותה פקודה:—

6א.—(1) מועצה מקומית רשאית להתקין — בהחלטה, באישורו של מושל המחוז — כי אם לא ישולם סכום כל-שהוא בגין ארנונה כל-שהיא, במשך שישה חדשים למן התאריך שבו נעשה אותו סכום משתלם לפי קביעותיהם של הפקודה הזאת או של הצו שלפיו נתכוננה המועצה המקומית, יווסף עליו סך שאינו עולה על 20 אחוזים מן המאה בסכום שלא שולם, כקנס על אותו אי-פרעון, וקביעותיה של הפקודה הזאת המתייחסות לגבייתן והיפרעותן של ארנוניות תחולנה על גבייתן והיפרעותן של אותו סך:

„קנס על אי-תשלום
ארנוניות.

בתנאי שתהיה המועצה המקומית רשאית — באישורו של מושל המחוז — למחול, לאחר שיובאו לפניו טעמים נאותים, על אותו קנס, בשלמותו או בחלקו, וכן רשאית היא להפקיע או לשנות אותה מחילה מזמן לזמן, במקרה של אי-פרעון במשך והולך.

(2) מקום שהחליטה מועצה מקומית החלטה כרשום בסעיף-קטן (1), תפורסם הודעה בעיתון כי הוחלט כן.

(3) מקום שמגיע סכום כל-שהוא בגין ארנונה כל-שהיא, שאליה מתייחסת החלטה כאמור לעיל, בזמן שבו מתפרסמת הודעה על אותה החלטה בעיתון, לא יחול הקנס, שהותקן בסעיף-קטן (1), על אותו סכום או חלק כל-שהוא ממנו, אלא אם ובה במידה אשר אותו סכום, או חלק כל-שהוא ממנו, מגיעים (למועצה) כתום שישה חדשים למן תאריכו של אותו פרסום.

תיקון סעיף 9 של
הפקודה העיקרית.

4. סעיף 9 של הפקודה העיקרית יתוקן מתוך שיוכנסו, אל סעיף-קטן (1) שבו, פסיק ואחריו המלה „משימות“, מיד לאחר המלה „תשלומים“, המצוייה בשורה החמישית של הסעיף-הקטן ההוא.

הקניית חוקי
פרק פ"ד.
מס' 36 לש' 1041.

5. צו כל-שהוא שניתן, או חוקי-עזר כל שהם שהותקנו, לפי פקודת המועצות המקומיות או לפי הפקודה העיקרית, והם עומדים בתקפם בתאריך תחילת תקפה של הפקודה הזאת, וכל פעלים שנעשו לפי כל צו, חוקי-עזר או פקודה כאלה, יהיו רואים אותם כאילו ניתנו, הותקנו או נעשו בתוקף החוק, אם היו ניתנים, מותקנים או נעשים בתוקף החוק, אילו היתה הפקודה העיקרית, כפי שתוקנה בפקודה הזאת, עומדת בתקפה בזמן שניתנו, הותקנו או נעשו, והם ניתנו, הותקנו או נעשו לפיה.

א. ג. קאנינגהאם
נציב עליין.

13 ביוני, 1947.

פקודת מס רכוש חקלאי (תיקון מס' 2),

מס' 20 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת מס הרכוש החקלאי, 1942.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—